

РЕШЕНИЕ

№ 168

гр. София, 07.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 07.12.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Балев, като разгледа дело номер **9539** по описа за **2012** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], срещу решение от 03.07.2012г. по НАХД №21495/2011г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) №[ЕГН]/27.04.2011г., издадено от Директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите - С. /ТД на НАП - С./, с което на [фирма] са наложени административни наказания 9 (девет) „имуществени санкции” в размер на по 500 (петстотин) лева, на основание чл.355, ал.1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО), за нарушение на чл.3, ал.3, т.1 във вр. с чл.2, ал.2 от Наредба №Н-8/29.12.2005г. на МФ и във вр. с чл.5, ал.4, т.2 от КСО. Твърди, че постановеното решение е неправилно поради нарушение на материалния закон и съществено нарушение на съдопроизводствените правила, постановено при неправилно тълкуване на разпоредбата на чл.34 от ЗАНН. В съдебно заседание, жалбоподателят, представлява се от управителя на дружеството. Моли се съдът, да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и отмени НП

Ответникът по касационната жалба, чрез юрисконсулт Н., моли да се постанови решение, с което се потвърди решението на районния съд.

Представителят на **СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА**, взема становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение от 03.07.2012г. по НАХД №21495/11г., СРС е потвърдил НП №[ЕГН]/27.04.2011г., издадено от Директора на ТД на НАП - С., с което на [фирма] са наложени административни наказания 9 (девет) „имуществени санкции” в размер на по 500 (петстотин) лева, на основание чл.355, ал.1 от КСО, за нарушение на чл.3, ал.3, т.1 във вр. с чл.2, ал.2 от Наредба №Н-8/29.12.2005г. на МФ и във вр. с чл.5, ал.4, т.2 от КСО.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

Възприетите от СРС фактически обстоятелства кореспондират със събраните от него доказателства. Пред настоящата инстанция не са представени нови доказателства. За да постанови обжалваното решение, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при издаването на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, и същото е в съответствие с материалния закон. Този извод е правилен и се споделя от касационната инстанция.

Решаващия състав на АССГ не споделя доводите на касационния жалбоподател относно това, че са налице обстоятелства за прилагане на нормата на чл.34 от ЗАНН. Нарушението се счита за открито едва тогава, когато са налице необходимите и достатъчни данни за неговото извършване и за самоличността на нарушителя. Необходимо е да са налице факти и обстоятелства за наличие на поведение (действие или бездействие) на конкретно лице, което поведение от обективна и субективна страна да сочи към допуснато административно нарушение. Индивидуализацията и конкретизацията от фактическа и правна страна на дадено нарушение, представляват действия по извършване на преценка за наличие на материални и процесуални предпоставки за реализиране на административно наказателна отговорност, които действия се осъществяват от момента на откриването на нарушението и водят след себе си последващи действия по установяване на административното нарушение и налагането на съответното наказание. Съгласно цитираната разпоредба, 3-месечният срок започва да тече от момента на откриване на нарушителя, т.е. от момента, в който извършеното нарушение и нарушителят са станали известни на органите, които се явяват компетентни да образуват административно наказателно производство. За начален срок в конкретния случай следва да се счита моментът, в който е подадена декларация обр. №6 – 30.11.2010г. за периодите за нарушения от 1-3 в НП, за подаването на които крайният срок е бил 31.12.2009г. и нарушения от 4-9 в НП, за които крайният срок за подаване е бил 30.06.2010г., а не момента, в който е изтекъл срокът за подаване на декларацията. Приложимата норма на чл.355, ал.1 от КСО, предвижда, за нарушение на разпоредбите на чл.5, ал.4 и разпоредбите на нормативните актове по прилагането им, административно наказание „имуществена санкция” за едноличните търговци и юридическите лица в размер от 500 до 5000 лв. Нарушенията от този вид са формални, с определена от законодателя висока степен на обществена опасност, тъй като представляват неизпълнение към държавата при осъществяване на социална и финансова дейност и липсата на вредоносни последици е неотнормируема към този вид нарушения. Наложените от АНО „имуществени санкции” са в минималния размер, предвиден за такъв вид нарушение.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА Решение от 03.07.2012г. по НАХД №21495/11г. на Софийски районен съд, с което е потвърдено Наказателно постановление №[ЕГН]/27.04.2011г., издадено от Директора на ТД на НАП – С..
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.